

gavnlig; det er nemlig en Bataillon af Arbeidstropper, medens Ingenieurtropperne i Almindelighed mere ere ledende; de egentlige Ingenieurtropper ville i Reglen paa hvert Sted være tilstede i for ringe Antal til, at de selv kunne arbejde. Man har derfor ogsaa under vore Krige til selve Arbeidscommandoer, hvad der ogsaa er almindeligt andre Steder, brugt Mandstab af Infanteriet; men derved forges Infanteriets Besværigheder i en meget høi Grad; det anstrænges meget, og det har langt fra vist sig uden meget afgjørende, uheldige Følger under vore Felttog. Derfor er der allerede for længe siden med megen Styrke fra Ingenieurcorpsets Side foreslaaet, at der burde organiseres særegne Arbeidsbatailloner, og man skred dertil under vort sidste Felttog og havde megen Glæde deraf. Det er derfor heldigt, at noget Saadant nu igjen bliver foreslaaet. Naar man iøvrigt sammenligner de to Planer for Ingenieurcorpset, den, der foreligger i Ministeriets Forslag, og den, der findes i Forsvarscommissionens Forslag, saa vil man finde en temmelig stor Forskjel i den Maade, hvorpaa Befalingspersonalet er fordeelt til de forskjellige Tjenester. Jeg troer, det er en temmelig ligegyldig Sag, om man opfører det paa den ene eller anden Maade; Hovedsagen er ved Ingenieurcorpset, fremfor alle andre Steder, at man finder de enkelte Folk, for hvem man har et Hverv; men om de til disse Hverv hentes fra en Stab eller fra en Troppesafdeling er der ingen stor Forskjel paa.

Det næste Punkt i Forslaget er Hærens Generaler og Stabe. Ogsaa her synes der at fremtræde en temmelig forskjellig Grundantagelse om, hvorledes Krigen vil blive ført, og om, hvorledes Forholdene ville stille sig under den. Jeg tillader mig her ligeledes at udtale som mit Standpunkt, at det virkelig kan være temmelig ligegyldigt, om man forud for Krigen begyndelse tænker sig den ene eller anden Combination. Forsvarscommissionen har tænkt sig et Krigstilfælde, og har udviklet, hvorledes den under dette har tænkt sig Kræfterne fordeelt; man har ved Siden deraf ikke forsømt at anføre, at, naar Forholdene stillede sig anderledes, saa maatte disse Kræfter anvendes paa en anden Maade, fordeles anderledes.

Det forekommer mig, at det forandrede Forslag, der her er fremsat, tyder paa, at Forsvarscommissionen deri har havt Ret, at, naar man tænker sig et andet Krigstilfælde som det Sandsthylligste, saa ville de samme Kræfter, og det er dem, Ministeriet ogsaa er kommet til, omtrent slaae til. Jeg beder derfor den høitærede Forsamling om ikke i denne Afvigelse at finde Noget, der kan gjøre den ængstelig ved at gaae ind paa det ene eller det andet af Forslagen, thi det er virkelig kun en forandret Forudsætning om, hvorledes Krigen kunde blive ført. Der er en Forandring, som har Indflydelse paa Fredsfoden alene, og det er den, at den høitagtede Minister har foreslaaet at ansætte en Chef for Generalstaben. Jeg kan ikke for mit Vedkommende, da Forslaget engang er fremsat, Andet end støtte det paa det Bedste.

Hvad Underviisningsanstalterne angaaer, vil det høie Thing see, at Ministeriets Forslag næsten aldeles stemmer med Forsvarscommissionens, naar een Undtagelse fraregnes, paa hvilken jeg lægger megen Vægt, og som jeg for mit Vedkommende ikke kan Andet end paa det Bedste anbefale. Det er nemlig den Bestemmelse, at Officersaspiranter uden Forskjel skulle kunne indtræde i den yngste og i den næstældste Afdeling af Officerskolen. Ministeriet har i Motiverne opgjort, hvor lang Tid der vilde medgaae for en ung Mand, der ønskede at uddanne sig for Befalingsmandsstanden og ønskede at gjøre det fuldstændigt, saaledes at han gjorde sig stillet til at træde ind i Hærens øverste og ansvarfuldste Poster. — Ministeriet har i Motiverne, siger jeg, gjort Rede for, hvilken lang og yderst usigtsommelig Bei Forsvarscommissionen vilde paalægge ham. Jeg har ikke villet nægte, at det vel var muligt, at Nogle kunde ville gaae denne Bei, og jeg har derfor ikke fundet Grund til at modsætte mig, at man prøvede, hvorledes det vilde gaae; men naar den ærede Minister har gjort et Forslag, der i mine Dine er meget bedre, ved at affjære disse Folk to Aar af denne Bei, saa kan jeg ikke Andet end af fuldste Hjerte samstemme deri. Jeg troer virkelig, at det er en meget væsentlig Binding med Hensyn til at faae Folk til